

GIỚI THIỆU SÁCH THÁNG 10

Chủ đề: Ngày của Mẹ

Kính thưa các thầy cô giáo cùng toàn thể các em học sinh thân mến!

Trong mỗi chúng ta chắc đã từng nghe câu nói: “Có một nơi để về, đó là nhà. Có những người để yêu thương, đó là gia đình. Có được cả hai, đó là hạnh phúc”. Đúng vậy, hạnh phúc gia đình đôi khi chỉ đơn giản như vậy nhưng lại thiêng liêng đến vô cùng. Và chúng ta sẽ cảm nhận được sự hạnh phúc biết bao khi được sống trong một gia đình, mà mỗi thành viên đều biết hòa thuận, yêu thương và chia sẻ. Ở nơi đây có tình yêu thương của ông bà, cha mẹ sự hiếu thảo của con cháu.

Cuốn sách “**Gia Vị Yêu Thương**” kể về câu chuyện của đầu bếp Sói – một người đầu bếp rất nổi tiếng cố gắng tìm phương pháp để nấu cho cậu chủ Sóc ăn. Và dù có lên rừng hay xuống biển Sói cũng không được Sóc khen, cho đến một lúc cậu phát hiện ra chỉ có một công thức đơn giản thôi nhưng lại thành công.

Mở đầu cuốn sách đầy thú vị này là câu chuyện xoay quanh quán cà phê Kananorimo, ông chủ là một con chó Sói rất to lớn, nhìn trông vẽ rất hung dữ, nhưng nấu ăn cực kỳ ngon. Hình như hình ảnh của chú chó Sói được muôn thú

quên đi và thay vào đó là một đầu bếp giỏi với những món ăn rất ngon. Nhưng đây cũng không phải là vấn đề chính của cuốn sách mà tác giả muốn truyền tải.

Mà chính ở đây là câu chuyện xoay quanh cậu chủ Sóc và những món ăn. Cậu chủ Sóc ở trong một ngôi biệt thự sang trọng, vì gia đình khá giả nên cậu được phục vụ rất tận tình. Hầu như mọi thứ cậu muốn đều được đáp ứng cả. Nhưng có một vấn đề nào đó đến từ các món ăn của cậu. Mặc dù, quản gia của cậu đã tìm kiếm những vị đầu bếp nổi tiếng nhất khu rừng để nấu cho cậu ăn, nhưng cậu đều lắc đầu và chê bai món ăn “Dở quá!”, và chú chó Sói nổi tiếng kia cũng không ngoại lệ.

Tuy nhiên, chỉ riêng Sói là không bỏ cuộc, và quyết tâm phải nấu cho cậu chủ Sóc ăn đến khi cậu ấy khen ngon mới được. Sói đã tìm đủ mọi phương pháp, mọi cách thức nhưng cũng không được, đến một hôm cậu gặp Cáo, và được nghe nói đến một loại rau thơm mang tên “Hảo cỏ” được mọc mãi trên đỉnh núi cheo leo. Có loại cỏ này thì mọi món ăn đều ngon cả.

Và thế là chú chó Sói quyết tâm leo lên núi để hái được loại cỏ đó, không may chú bị rơi xuống núi và không hái được loại cỏ đó. Tỉnh dậy, chú thấy trong người rất đau, và được nằm trên một chiếc giường to và ấm. Đó là nhà của Gấu, một vị khách hàng thân thuộc của Sói. Và thế, bao nhiêu âm ức, bao nhiêu gian khổ, Sói bắt đầu kể cho Gấu nghe. Kể đến mức bụng của Sói đói và kêu “ục...ục...ục”, thế là Gấu đã lấy hết đồ ăn dự trữ cho mùa đông ra để nấu cho Sói ăn. Mặc dù nấu không ngon nhưng Gấu vẫn nhiệt tình nấu cho Sói ăn. Là một vị đầu bếp thì việc cảm nhận một vị thức ăn rất kén. Nhưng chỉ vừa mới nếm thôi Sói lại đứng phắt dậy, và nắm lấy vai Gấu lắc lư sau đó luôn miệng hỏi “Anh đã cho cái gì vào đây mà ngon đến như vậy!

Sau khi bình tĩnh và nghe Gấu trả lời, thì Sói vội vã về ngay biệt thự của cậu chủ Sóc. Nắm được bí quyết này và Sói đã thành công. Cuối cùng cậu chủ Sóc đã thốt lên từ cửa miệng mình “A, ngon quá!!!”. Cậu chủ Sóc cứ nghĩ những món ăn này đều được cho “Hảo cỏ” nên mới ngon như vậy. Nhưng sự thật không phải vậy.

Bố mẹ ơi! Bố mẹ có biết rằng câu trả lời của Gấu là gì không, chỉ là một ít muối thôi, nhưng món ăn lại rất ngon. Và nguyên nhân món ăn ngon này là nhờ sự chân thành, sự lắng nghe chia sẻ của Gấu dành cho Sói. Đã từ lâu chưa ai lắng nghe Sói như vậy, một buổi tâm sự ngắn nhưng nó giúp Sói giải bày hết tất cả những nỗi buồn, nỗi phiền muộn bấy lâu nay. Và Sói đã áp dụng điều này cho cậu chủ Sóc.

Hóa ra, vì công việc làm ăn của bố mẹ cậu phát triển nên cậu chủ Sóc từ lâu không được trò chuyện cùng bố mẹ, không được vui chơi cùng bố mẹ, không nhận được tình yêu thương ấm áp của bố mẹ, Và mỗi bữa ăn cậu đều ăn một mình. Vì thế cậu luôn cảm nhận món ăn này không ngon, mặc dù được chế biến từ những đầu bếp đẳng cấp và nổi tiếng. Và chỉ bằng những chiêu thức đơn giản, Sói đã

thắng cuộc. Sói chơi với cậu chủ Sóc, và dưới sự ngạc nhiên của muôn loài khi thấy cậu chủ Sóc lần đầu tiên cười thoải mái như vậy, sau đó Sói lại nấu ăn và ăn cùng cậu ấy. Chỉ đơn giản thế thôi, cũng những nguyên liệu đó, những món ăn đó nhưng sao ngon lạ thường. Sự chân thành, sự quan tâm, chia sẻ, lắng nghe và có một trái tim nồng hậu, đó là những gia vị yêu thương để có một bữa ăn ngon!

Tác giả mượn hình ảnh các loài động vật để tạo nên những câu chuyện gần gũi qua đó gửi gắm rất nhiều thông điệp ý nghĩa cho ba mẹ cũng như các em nhỏ. Ai cũng cần phải nuôi dưỡng và chăm sóc tâm hồn của mình, dù có là ba mẹ thì cũng không ngoại lệ. Một món ăn ngon, ngoài việc có nguyên liệu tốt thì yếu tố không kém phần quan trọng đó chính là những gia vị để cho vào món ăn. Sự chân thành, sự quan tâm, chia sẻ, lắng nghe và có một trái tim nồng hậu, đó là những gia vị yêu thương để có một bữa ăn ngon! Và tâm hồn cũng vậy, cũng cần những gia vị yêu thương, quan tâm, chia sẻ, lắng nghe để nuôi dưỡng nó. Cuộc sống vốn luôn không ngừng chuyển động nhưng cũng cần lắm những lúc lắng lại, nhìn lại bản thân mình, nghĩ gì và làm gì cho người thân yêu, cảm nhận được chỉ cần thêm chút gia vị yêu thương cuộc sống sẽ đẹp lên và nhiều màu sắc hơn.